

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n36.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:36

#

R. Nielsen.

[a] R. Nielsen.

Det hvorpaa Accenten i Forhold til Mit hovedsagligt skulde være faldet var, at det var en Stræben, der intet endeligt Formaal havde haft, men i Ideens Tjeneste betjent med idel Opoffrelse: at jeg gav Penge til hvor Andre tjente Penge, blev forhaanet, hvor Andre høste Ære o: s: v: Og saa skulde der være henledt Opmærksomheden paa, hvorledes man deraf berettigedes til en indirecte Dom over Tidens Xstlighed, ved at see, hvorledes Samtiden havde dømt om en saadan Stræben; man fik tillige et Begreb om Geistlighedens Virksomhed, naar det bliver lagt en Mand til Last at han, arbejdende trods de Andre, intet Levebrød eller Embede har.

Nielsens Selvfornegtelse skulde nu have bestaaet i, at han skjøndt selv Prof. R: af D: o: D: dog var redelig nok til at ville vidne.

I dets Sted tager han et Par Sætninger (omtrent som var jeg ogsaa saadan En, der først havde søgt en Professur og saa skrevet Noget sammen) laver lidt Doctrin deraf, og indlader Sagen til Discussion med en anden Professor.

Og ikke blot Dette, men først gjør han endog (ved den store Bog) et Forsøg paa at forvirre Bestemmelsen af, hvorfra disse Tanker ere komne ind i Verden, og attenterer en primitiv Selvstændighed. Gud i Himlene, og det efter endog ovenikjøbet privat at være manuduceret af mig.

Dog dømmes jeg ikke, thi jeg har kun min Maalestok, og ingen Forestilling om, hvorledes et Msk. er, der saadan fra tidlig Tid har været indspundet i jordiske Hensyns Tjeneste.

[b] Han er, vilde jeg sige, en Egoisme, der^a har faaet noget Øie for min Sags Betydning, og nu reent egoistisk har tænkt: kunde jeg bemægtige mig den. Helst vilde han, at jeg skulde være død. I saa Fald vilde han ogsaa med fuld Musik give mig hvad Mit er. Men i levende Live generer jeg. Han begyndte med Forsøget aldeles næsten at skubbe mig udenfor, for at trænge sig frem med sin selvstændige store Bog. Men Omgivelsen kom ham paa tvært, og tvang ham dog noget ind i Sandheden.

a ogsaa noget kjed af sin underordnede Stilling i Forhold til Martensen

Mig har Sagen været saa vanskelig, fordi jeg havde taget ham ind i mit Guds-Forhold – men dette har ogsaa haft sin Betydning for mig.

#